

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Piątek dnia 26 Sierpnia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 17 sierpnia.

Z Tweru donoszą, że JEJÓ CESARSKA WYSOKOŚĆ WIELKI XIĄŻĘ JEROMOŚĆ MICHAŁ, przybył do miasta Wyższego-Wołoczka, d. 12 sierpnia o północy, a do Tweru tegoż dnia o 11 przed południem, i po zmianie koni, rzezył w pożądanym stanie zdrowia udać się w dalszą podróż traktem do Moskwy. (G.S.P.)

— Rozkazem dziennym CESARSKIM 15 h. m. mianowani: Dowódca 1ey bryg. 2ey dyw. grenadyerów Jen.-major Dobryszin 1, dowódcą dywizyi odwodowej 3go korpusu piechoty; zostający przy Naczelniku 2ey dywizyi gwardyi pieszej Jen.-major von Moller 3, dowódcą 1ey bryg. 2ey dyw. grenadyerów. (T.P.)

— Ogłoszoną w Tygodniku Petersburskim Bułgę Papiorską do Duchowieństwa Polskiego, w następnym umieścimy Numerze.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 17 sierpnia.

Tutejsza gazeta zawiera najwyższe rozporządzenie co do układu, zawartego z udziałem Xiążętami i wolnemi miastami Niemiec, względem wzajemnego wydawania wojskowych zbiegów i wychodniów, w wojsku służących obowiązanym.

Dnia 19 —

Turecka poczta w dniu 26 z. m. bardzo niepomyślnie przyniosła wiadomości od armii w Syryi: Basza Alepu miał ponieść zupełną klęskę, a Egipcyanie śpieszym pochodem zbliżają się do Alepu, którego Hussein Basza chce bronić. Z tego powodu panuje w Konstantynopolu wielkie zamieszanie. Mówią, że i Mocarstwa zagrozić będą zainteresowani, jeżeli Mehmed Ali zagrozi Sultanowi w stolicy. Czują tam potrzebę konieczną użycia pośrednictwa obcego.

Podług prywatnych listów z Konstantynopola, dowiadujemy się, że d. 18 lipca zaszła bitwa morską między Budrum i wyspą Kos, w której flotta Egipska miała zabrać 4 fregaty tureckie, jeden okręt liniowy spalić i 3 mniejsze okręty bardzo uszkodzić. Odkryto znowu spisek w stolicy przeciw Sultanowi. (G.W.)

WŁOCHY.

Chambery dnia 4 sierpnia.

Gazeta Powszechna donosi, że zakładany teraz kordon zdrowia, ciągnie się wzdłuż całej granicy między Francją i Sardynią. Na przypadek niespokojności w krajach Niemieckich i Włoskich, do których, gdyby Francya mieszać się miała, w Turynie przedsięwzięte będą stosowne środki. Z tego powodu mówią tam, nie tylko o nowym zaopatrzeniu fortec, ale i sprowadzeniu różnych zapasów wojennych nad granice Francyi. Obwarowania Alessandryi, Forte Bard i Ventimiglia idą z pośpiechem, przy Fort d'Exiles od strony Francuzkiej są pozakładane reduty; wszystko ma być ukończone przed początkiem września. Dziwną jest rzeczą, że bardzo wielu dezertarów Francuzkich przybywa z bronią i tornistrami.

Neapol dnia 2 sierpnia.

Od dnia 23 z. m. Wezuwiusz szczególne okazuje zjawisko. Do 29 nie przestała góra wyrzucać ognia i kamieni, oraz sprawiać trzęsienia ziemi. Kamienie leciały jak grad na pół milę włoską. W przeciągu 5 dni, krater rozszerzył się do 250 stóp, i ostatniego wieczore, wyrzucił 13 strumieni lawy, ale mniej znacznych. (G.W.)

ANGLIA.

Londyn dnia 11 sierpnia.

D. 16 udał się Król Jmć do Izby wyższej

celem odroczenia parlamentu. Orszak urządził się o godzinie w pół do pierwszej przy pałacu St. James, i gdy Monarcha wsiadł do paradnego powozu, ruszył w takim porządku: W pierwszym sześciokonnym powozie siedzieli Panowie Marrius i Lewis, oraz Mistrz obrzędowy i Dowódca straży przyboocznej; w drugim sześciokonnym powozie znajdowali się Paziowie honorowi; w trzecim także sześciokonnym jechał Rachmistrz domu Królewskiego z Marszałkiem Dworu; potem szli Marszałkowie psami, a następnie 12 lokajów w paradnej liberyi; paradny pojazd ośmiokonny, w którym siedział Monarcha, poprzedzany był oddziałem gwardyi przyboocznej. Król Jmć miał mundur Admiralski z gwiazdą i wstęgą orderu Podwiązki, oraz gwiazdą i wstęgą orderu Łaziebnego; Naprzeciw Monarchy siedzieli Hrabia Albemarle, Wielki Koniusz i Vice-Hrabia Ashbroocky, Szambelan pełniący służbę. O godzinie 2giej wystrzały działowe ogłosiły przybycie Króla Jmć: Lord Kanclerz, Hrabia Grey i inni znakomici urzędnicy, wyszli natychmiast z sali na przyjęcie Monarchy. W 10 minut potem zasiadł Król Jmć na tronie. Po prawej stronie tronu stali Lord Kanclerz, Hrabia Shaffesbury, i Xiążę Norfolk, a po lewej Hrabia Grey, Margrabia Wellesley i Margrabia Cholmondale. Z rozkazu Monarchy, Lord Wielki Mistrz obrzędowy udał się do izby niższej, z wezwaniem, aby stanęła przed kratkami; po czym wkrótce przybył Mówca teyże Izby z wielu jey członkami. Mówca przemówił do Króla Jmći temi słowy:

„My wierni W. K. Mości Członkowie Izby niższej, połączonego Królestwa Anglii i Irlandyi, sta, i teraz kończąc mozolne i nader ważne posiedzenie, przy zacementu jego raczyłeś W. K. Mość polować baczney troskliwości naszej budżet tegoroczny, i z prawdziwą radością, Najjaśniejszy Panie, widzieliśmy się w możności spełnienia oycowskich W. K. Mości życzeń, przez znaczne zmniejszenie ilości jego. Lecz, Najjaśniejszy Panie, nie wypada mi w obecnej chwili wyliczać rozmaite środki, jakkolwiek ważne i potrzebne, któremi się zajmowaliśmy. Posiedzenie to, Najjaśniejszy Panie, odznaczyło się naybardziej przedmiotami, które same w sobie naywiększe trudności wystawiały. Zpomiedzy tych środków namieniem tylko o poleconém przez W. K. Mość dokładnem rozważeniu terażniejszego stanu Irlandyi, zwłaszcza pod względem na opłatę dziesięciu w tey prowincyi. Wzięliśmy, Najjaśniejszy Panie, ten smutny i trudny przedmiot pod dóyrzałą rozważę, i uchwaliliśmy bil, który (jak sobie tuzzymy) istnącemu kościołowi nada potrzebną opiekę w prawych jego żądaniach, i stanowić będzie podstawę dalszych środków do uchylenia wszelkich przyczyn narzekań. Lecz, Najjaśniejszy Panie, ze wszystkich okoliczności, które uwagę naszą zajmowały, nayważniejszą, ze względu na dzielność żądania, na ościerzające trudności i skutki wypłynąć mające, jest wielki środek reformy Izby niższej. Najjaśniejszy Panie, przezorność ludzka nie może tak rozciągłego planu przywieść od razu do zupełney doskonałości; z nieprzerwaną atoli pilnością i z nayuczciwyszemi zamiarami pracowaliśmy nad nim; mamy oraz nadzieję, iż skutkiem tego, będzie zabezpieczenie kraju i zadowolenie mieszkańców jego.”

Mówca podał potem Panu Courtenay bil, względem papierów skarbowych, który Monarcha zaraz sankcyonował. Po sankcyi różnych jeszcze innych bilów, Król Jmć, powstawszy, miał następującą mowę z tronu:

„Milordowie i Mości Panowie! Stan interesów krajowych pozwala mi teraz uwolnić W. P. od dalszej bytności w Parlamencie, i nie ma-

gę W Panów pożegnać bez oświadczenia zadowolenia, z jakim widziałem pilność i gorliwość ich w pełnieniu obowiązków podczas posiedzenia nadzwyczajnie zatrudniającego i długo trwającego. Przedmioty, które pod rozważę W Panów podano, były bardzo ważne, a zwłaszcza ustawy względem reformy reprezentacji ludu, zajęły koniecznie największy czas i uwagi. Polecając ten przedmiot rozważę W Panów, miałem na celu, aby przez oddalenie przyczyn sprawiedliwego uskarżania się, przywrócić powszechne zaufanie we władzy prawodawczej i nadać większe zapewnienie istniejącym instytucjom krajowym. Pokaże się, (jak mam nadzieję), iż cel ten został osiągnięty. Ciągłe jeszcze wypada mi ubolewać nad trwającymi zaburzeniami spokojności w Irlandyi, mimo haczości i energii, jakie rząd mój okazał w środkach do ich przytłumienia. Ustawy, które według polecenia mego, oświadczonego przy zajęciu posiedzenia, uchwalono względem dziesięciny, mogą stanowić zasadę nowego systematu, na którego uzupełnienie zwróci się uwaga Parlamentu, skoro tylko znowu zwołany będzie. Najdzielniej popierać będą to potrzebne dzieło ściśtem wykonywaniem praw i powiększeniem dobrego bytu tego kraju, który Opatrzność Bozka tylu darami przyrodzenia obdarzyła. Winięciem oświadczyć zadowolenie moje z użytych środków, do tego celu prowadzących, dla upowszechnienia dobrodziejstw oświaty między ludem moim. Ciągłe odbieram największe przyjaźni zapewnienia od wszystkich Mocarstw zagranicznych; a lubo nie mogę W Panom oznajmić ostatecznego ułatwienia kwestyi, tak dawno zachodzących między Hollandyą i Belgią, i lubo, niestety! spór w Portugalii między Xiążętami domu Braganckiego trwa jeszcze; w skutku jednak ściśtej jedności między mną i mojami Sprzymierzeńcami, z ufnością spodziewam się utrzymania powszechnego pokoju.

„*Mości Panowie Izby Niższej!* Dziękuję W Panom za uchwalone summy pieniężne, i z wielkiem zadowoleniem widzę, iż W Panowie, mimo znacznego zmniejszenia dochodów, przez zniszczenie kilku uciążliwych dla ludu mojego podatków, mogliście zaradzić potrzebom krajowym, używając dobrze wyrachowanej oszczędności, we wszystkich gałęziach administracji, bez powiększenia ciężarów publicznych.”

„*Milordowie i Mości Panowie!* Przez ciągłe odroczenia obrad polecam W Panom najtroskliwszą uwagę na utrzymanie publicznej spokojności i powagi praw w różnych hrabstwach. Mam niepełną nadzieję, iż swobody, jakich poddani moi pod wolną naszą konstytucyą, używają, będą przyzwyczajeni ocenione; iż tam, gdzie jest słusna przyczyna do uskarżania się, zarządzenie będzie poszukiwane tylko drogą prawną; iż, naganiając wszelkie nieprzyzwoite i przeciwne prawom postępowanie, dany mu będzie opór, i że utrzymanie wewnętrznej spokojności i porządku dowiedzie, iż sankcyonowane przeze mnie środki nie były bezskuteczne w powiększeniu bezpieczeństwa kraju, oraz zadowolenia i pomyślności mego ludu.”

Z rozkazu Króla, rzekł potem Lord Kanclerz: „*Milordowie i Mości Panowie!* Wolą jest Jego Królewskiej Mości, aby Parlament był odroczonej do wtorku d. 16 października, a potem znowu się odprawił. Tak więc Parlament ten jest odroczonej do wtorku d. 16 października r. b.” — Król Jmć wyszedł potem z sali, w takim porządku, jak wszedł, i wrócił do pałacu *St. James*.

Gazeta *Courrier* donosi w długim artykule, że sprawa Belgijska ułatwi się wkrótce traktatem pokoju. Król Hollenderski uznaje niepodległość, neutralność i posiadłość terytoryalną Belgii; stychać oraz, że dozwala Belgiyczkom żeglugi na wodach w kraju Hollenderskim, i odstępuje od zamiany długu krajowego w kapitał; nie dozwala jednak wolnej żeglugi na *Skaldzie*. Spodziewają się, iż *P. van de Weyer* przywiezie przystąpienie Króla *Leopolda*. — Taż gazeta zaprzecza zupełnemu istnieniu 6go protokołu.

Zdrowie *Walter-Scotta* dotąd się nie polepszyło.

Xiążę Pruski *Adalbert* przybył d. 1 b. m. z *Clyde* na statku parowym do *Inverness* w Szkocyi. Pilnie uważał obyczaje i zwyczaje Szkotów; oglądał oraz wszystkie osobliwości. Dnia 4 b. m. udał się do zamku *Gordon*, dla odwiedzenia tam Xięcia i Xiężny *Gordon*. Xiążę ten wyszedł na przeciw Dostojnego Gościa aż do brzegu rzeki *Spey*, i towarzyszył mu do swojej majątności, gdzie przyjął go nader świetnie. Nazajutrz Xiążę *Adalbert* wyjechał stamtąd i wieczorem tegoż dnia przybył do *Aberdeen*, skąd udał się w dalszą drogę ku południowi.

Gazeta *Courrier* wyraża: „Jedyną okolicznością, która jeszcze wzbudza obawę przerwania pokoju Europejskiego, jest ciągła postawa nieprzyjacielska Belgii względem Hollandyi. Z niemałym żalem widzimy, iż w mowie Króla Jmci nie uczyniono nadziei prędkiego załatwienia sporu między temi obódwoma krajami. Trzymamy się wszelako zdania, przed kilku dniami wyrzeczonego, iż ułożenie się względem spornych przedmiotów jest bliskim.”

Król Jmć dał wielki obiad w *Windsor* na 210 osób, po większej części wojskowych.

Gwardya piechoty opuściła już obóz i wróciła do miasta, gdzie zwyczajnym garnizonem stać będzie.

Onegdaj oboje Królestwo w towarzystwie Xiężny *Gloucester* i Xiężniczki *Zofii*, przybyli z *Windsor* do miasta. Poczem były pokoje u Króla, na których Poseł Cesarzsko-Rossyjski przedstawił Królowi Xięcia *Trubeckoy*. Później odbyło się tajne posiedzenie, którego przedmiotem były uwagi nad przyjęciem i roztrząsaniem mowy Królewskiej. Przymtem Lord *Minto* został wprowadzony na członka rady tajney.

Zrobiono tu uwagę, że mowa od tronu przy odroczeniu parlamentu, co do Portugalii, tak była oddana, że jej układ równie Xięciu *Wellingtonowi*, jak Hrabiemu *Gréy*, przypisywać można, co też miało niejaki wpływ na spadnienie papierów Portugalskich; spodziewano się bowiem z ust Królewskich więcej na korzyść młodej Królowey *Donny Maryi*. Zresztą wszystkie inne papiery nie zmieniły swej ceny.

Gazeta *Times* twierdzi, że gdyby mowa od tronu więcej interessu była okazała dla *Donny Maryi*, sprawa *Don Pedra* ważne odniosłaby korzyści, chociażbyśmy żadnego czynnego udziału w tém nie mieli. A wojna ta nie jest walką jedynie między członkami domu Braganckiego, wywrze ona swój wpływ, nie tylko na cały półwysep, lecz i na Europę, również i nasz dotychczas znaczny z Portugaliją handel, dozna niemałych zmian.

Dziennik *Courrier* miemie, że wypadek walki w Portugalii nie jest wątpliwy, jeżeli Francya i Anglia swą moralną wagę dołożą na szalę; inaczey byłoby przeciwniem ludzkości z ich strony, gdyby nie zwrócili uwagi konstytucyonistów, i nie przeszkodzili próżnemu rozlewowi krwi.

Gazeta *Times* pisze: „Podług wiarogodnych listów z *Lisbony* pod d. 5 sierpnia, okazuje się tam coraz jawniey przyjaźny duch dla Królowey *Donny Maryi II*, chociaż *Don Miguel* wszystko pod wojskową władzą trzymać usiłuje. Wojsko wewnątrz kraju stojące, objawiło tak nieprzychylny sposób myślenia przeciw istniejącemu porządkowi rzeczy, że *John Campbell*, którego korespondencya z marszałkiem *Beresford* więcej wrazenia zrobiła, niż wszystkie jego bohaterkie czyny, i który nie dawno przedtém w wojsku *Don Miguela* dowództwo korpusu objął, do *Lisbony* powrócił i wziął dymisyą. Miguelistowskie władze dopuszczają się wielkich uciemieżeń, ponieważ skarb jest wyniszczony. Mieszkańcy *Koimbry* wyemigrowali do *Abrantes* z powodu, że *Koimbreg* fortyfikują. Ciy admirał *Sartorius* rozbił flotę *Don Miguela*, to niewiadomo, tylko to pewna, że ją od brzegów odpedził, by na otwartém morzu łatwiej rozsypkę nieprzyjaciela zrzucić. Rząd *Don Miguela* z wielką trudnością nakłonił żołnierzy wspomnioney floty do wyptynienia, musiał pomiędzy nich 3500 fust. szt. rozdzielić. A jeżeli, jak się spodziewać trzeba,

Sartorius te okręty pobit, stało się to wysilenie Don Miguela nie tylko daremnem, lecz może go także o zgubę przyprowadzić, albowiem zwycięstwo admirała Donny Maryi, wywrze stanowczy wpływ na mieszkańców stolicy." (G.W.)

FRANCYA.

Paryż dnia 12 sierpnia.

Gazeta Tribune zapowiada swoim czytelnikom 63cie zabranie swoje przez policją.

Na przedmieściu Croix-Rousse w Lugdunie, przez kilka nocy były niespokojności, dnia 9go całe miasto było spokojne.

W Grenoblu podpisują teraz adress do Deputowanych opozycyji; liczą już przeszło 500 podpisów.

Ogłoszono dziś tylko 14 osób cholerycznych, 12 zatem osób mniej, niż ostatnią razą.

— Dnia 14 —

Pan van de Weyer odebrał polecenie, zawiadomienia Dworu Angielskiego o zaślubinach Króla Leopolda; zdaje się, że ma zarazem ułatwić interesy Belgii.

Rotmani oznajomieni z brzegami Hollenderskimi i Belgijskimi, których bryg Meléagre zabrat do użycia z Dunkierki i Calais, od kilku dni wysadzeni zostali na ląd.

Mówią, że ważne przedsięwzięcie zaopatrzenia wodą domów w Paryżu, ma być przez licytacyą puszczone.

Dziennik des Débats twierdzi, że wojsko konstytucyjne dopiero po powrocie Margrabi Palmella, rozpocznie kroki zaczepne. Przejście Ministra wojny na stronę Don Pedra; nie potwierdziło się; podpisywał bowiem postanowienia z dnia 28 lipca.

Podług listów, odebranych z Oporto, Don Pedro, nie dla braku kawalerji, lecz fałszywem doniesieniem Gubernatora miasta był spowodowany do cofnięcia się zaraz po bitwie, i stracenia korzyści z odniesionego zwycięstwa. Gubernator bowiem doniósł, że znaczny korpus Miguelistów przeprowił się przez rzekę i spieszenie dąży dla opanowania Oporto. Za powrót dopiero do miasta, przekonano się o bezasadności tego doniesienia, ale za późno.

— Dnia 15 —

Postanowieniem Królewskiem z dnia 12 b. m., urzędzonem zostało: że, kiedy liczba Adwokatów przy Sądach Królewskich i Trybunałach 1szej Instancyi, wynosi 20, lub więcej, wtenczas członkowie Izby Porządkowej Adwokatów, wybierani być mają z połowy najstarszych, całej liczby Adwokatów; jeżeli zaś liczba Adwokatów nie wynosi 20, każdy z takiej liczby Adwokat może być obrany członkiem.

Dziennik National rozbiierał wczoraj pytanie: jakie stronnictwo wyobrażone jest przez terazniejszą opozycyją? i odpowiada, że opozycyja dzisiejsza, ma ten sam cel, co opozycyja przeszłego rządu. Mylnie jest zdanie, mówi dalej, jakoby przeszła opozycyja nie innego nie żądała, jak zachowania całości konstytucyji; żądała ona wprawdzie zachowania konstytucyji, ale chciała ją tłumaczyć tak, aby w niej znaleźć rewolucyą. Rząd przeszły nie był także przeciwny zachowaniu konstytucyji, ale chciał ze swej strony, wyklądać ją w ten sposób, iżby w niej znalazł dawniejszy jeszcze rząd, a nawet i co więcej. Rewolucyja lipcowa rozstrzygnęła ten spór. Journal des Débats, czyniąc uwagi nad powyższym artykułem, między innemi mówi, że dwie ostateczności są sobie podobne, czyli rzeczy, że dwie ostateczności zawsze się z sobą spotykają, i że rewolucyja lipcowa r. 1830, w niczem się nie różni od rewolucyji czerwcowej 1832, jak tylko tćm, że pierwsza była zwyciężką, a druga zwyciężoną. Terazniejsza opozycyja idzie to przystawie, że dwie ostateczności zawsze się spotykają, a rozsądek zdrowy średnioj drogi się trzyma.

Zawarty w roku 1828 Kartel-Konwencyyny między Francyą i Szwajcaryą, mocą którego zapewnionem zostało wzajemne wydawanie winowajców politycznych, w skutek oświadczenia Posta Francuskiego, Pana Saint-Aignan, przy Stanach Szwajcarskich; zniesiony został w ten sposób, że

to wydawanie tyczy się jedynie winowajców niepolitycznych.

Gazeta Courrier Français, głosi: że Pan Dupin potrafił znówu pozyskać przychylność Króla w Compiègne; oraz, że teraz skąd Ministerjum nastąpi taki: Marszałek Soult Prezesem rady; Hrabia St. Aulaire otrzymać ma wydział spraw zagranicznych; Pan Dupin w miejsce Pana Berthin; Pan Berenger do wydziału oświecenia, a Pan Human do finansów; nakoniec, że, na przypadek stałości Xięcia Talleyranda, zastąpi miejsce jego w Londynie Xięcią Decazes.

Francuzi i Anglicy w służbie Don Pedra zgadzają się z sobą wybornie, co szczególnie postępowaniu Pułkownika Hodges przypisują. Pierwsi nazywają ostatnich w żarcie Goddams i Rostbifs.

Dziennik Niewiast, wychodzący w Paryżu, do którego utrzymania należą najsznakomitsze damy Francuskie, zaczął już drugi wychodzenia swojego kwartał. Pierwszy poszyt zajmuje uciniek krytyczny P. Aragon nad nadzwyczajnością czasu obecnego i tkliwą Epizodą P. Havelle, pod tytułem Przekleństwo. Artykuł o obowiązkach Pani domu, zasługuje na pochwałę, tak dobrze, jak gdyby był przedmiotem modnej nowości, godnej zajęcia uwagi naysmierwszej elegantki.

W lesie przy Machecoul, wojsko odkryło dnia 9 b. m. bandę Suanów, których, gdy rozproszyli, podpalili ich siedlisko, od którego zapalił się las, i przy odejściu postać w dniu 10 jeszcze, nie mógł być ugaszony przez nadeszłą gwardyą narodową i wojsko liniowe; jest on własnością Pana Fleury, zagorzałego Karolisty.

Na górze Albères wschodnich Pyreneów, widziano także w ostatnich dniach obszerne chmury dymów i massy płomieni. Donoszą, że lasy pod Recasens, Lavail i na górach Sorède, zupełnie się wypaliły, i tylko dla braku materiału same zgasły. Domyślają się o związku podpalaczy.

Gazette de France donosi z Tulonu, że opuszczenie Ankony przez Francuzów nie tak prędkiem nastąpi, jak się zdawało. W Tulonie nowe wojsko ma wsiąść na okręty, i udać się do Ankony, dla wzmocnienia, lub też może tylko zmienienia tamecznego garnizonu.

Z Rocznika Etat de l'Alger, który towarzystwo kolonialne wydało w Marsylii, okazuje się, że ludność Algeru wynosi 22,000 dusz, między którymi, 10,000 Maurów, 2,000 Murzynów i Beduinów, 5,000 żydów i 5,000 Europejczyków się znajduje. Dodać należy, że u Maurów i Murzynów na jednego mężczyznę dwie kobiety, a u Europejczyków na 12 mężczyzn jedną kobietę rachować należy. Od przybycia tam Francuzów, liczba mieszkańców zmniejszyła się o dwie trzecie. Naysbogatsze familie naysmierwiej się wyniosły; to wynoszenie się trwa ciągle. Od czasu posiadania Algeru, następujące instytucje zostały tam zaprowadzone: Litografja, dwie biblioteki i gabinety do czytania, dwie szkoły dla chłopców i jedna dla dziewcząt. Stan temperatury w porze jesiennej i zimowej, to jest: od 7 października 1851 roku, do 21 marca 1852, nayswyższy, wynosił 23te stopni, a naysniższy 9 stopni. Armia nasza liczy 17,812 ludzi, między którymi 1544 Zouarów.

Z Mans donoszą pod dniem 12 między innemi: — „Wanda jest teraz silniejszą i groźniejszą, niż kiedykolwiek; dałaby się we znaki, gdyby przyszło do wojny zewnętrznej.

Jako piękny dowód tolerancyi, przytaczają, że Biskup z Beauvais, odwiedził w Compiègne Protestantckiego Pastora Göpp, który odbywał Protestantcki obrzęd zaślubin Króla Leopolda.

Pod Bordeaux piorun uderzył w tych dniach w las, który przez to prawie cały zgorzał.

W Paryżu znajduje się teraz 228 uprzywilejowanych Aptekarzy.

Uważają, że Królów Belgijska w zamku Laeken ten sam pokój zajmie, który był urządzony dla Cesarzowej Maryi Ludwiki.

— Dnia 16 —

Dziś wyprawiono Sekwaną wielką liczbę dział; mówią, że są przeznaczone do Bajonny.

Pismo Pana Matter, które zostało uwięzione;

ne nagrodą: o wpływie praw na obyczaje i obyczajów na prawa, wywdzie wkrótce spod prassy u Pana *Firmin Didot*.

Hollenderski okręt *Ryba latająca* został wezwany przez władze w *Cherbourg*, aby jak najprędzej ułatwić swe interessa i opuścić tamtejsze wody; co też powyższy okręt w 48 godz. uskutecznił.

Z *Algieru* donoszą na początku tego miesiąca: — „Nasze wojska doznają wiele przykrości z powodu zbyt gorącej pory roku, przez co blisko 2000 ludzi leży w lazaretach, w największej części chorych na febrę i biegunki. — Jenerał *Savary*, znacznie ulżył z tego powodu służbę wojskową; ćwiczenia będą na przyszłość tylko dwie godziny dziennie trwały, w czasie, gdy jeszcze gorąco jest znosiniejszym. Straże, wystawione na stonice, stać będą tylko godzinę; aby zaś chorych zachować od recydywy, mają rekonwalescenci wolni być przez 14 dni od wszelkiej służby. W *Oranie* i w *Bona* stan zdrowia trochę lepszy, niżeli tutaj. Na uroczystość dni lipcowych dawał nieszelny wódz bal, na którym znajdowało się wiele majątnych rodzin żydowskich, lecz Maurów bardzo mało. Ci ostatni dotąd nie mogą jeszcze przywyknąć do zwyczajów europejskich. Znaczną liczbą rolników osiedla wielkie i urodzajne miejsce, *Kuba* zwane, i trudnią się zbudowaniem mieszkań na zimę. Podług wiadomości z południowych okolic, trwa jeszcze ciągle woyna, pomiędzy Szejkem wielkiej puszczy i *Achmet Bejem*, skutek jej jest chwilejący się; gdy jednak pierwszy *Farhat*, ma dwa dzieci, *Achmet Bey* zaś żadnych nie ma, a zatem pierwszy, pewnie odniesie na koniec zwycięstwo. *Farhat* ciągle się bije, dla utworzenia sobie drogi przez *Constantinę* do *Bony* i *Store*, w celu prowadzenia swych towarów do obudów tych portów, gościńcem, już od 3ch lat dlań zamkniętym. Jest to interessem Francji i jej stanu handlowego, jako też owego Szejka, aby rząd stanowcze poczynił przygotowania dla zdobycia tej prowincyi.

W *Cherbourg* zniesiono dnia 12 na okręt 10 dział z *Algieru* przywiezionych, które przez *Havre de Paryża* wystawne będą; są między innymi dwie smygownicze 17 stóp długie, każda 11 tysięcy fantów ciężka; inne, 8000 funtów ciężaru mające, są takiego kalibru, że bomby jednej stopy i więcej w przecięciu objąć mogą. Są to zapewne działa, które Algierczycy miotali ogromne marmurowe kule na okręty, które miasto blokowały. Dziwnym przypadkiem znajdują się także działa, które dawniejsi Dejowie Algierscy, od Królów Francuzkich, jako podarunek otrzymali. Te działa, jako trofea zdobycia *Algieru*, stać będą w hotelu Inwalidów.

Pan *Argout* wykończył rozpoczęte przez Hr. *Sebastiani* urządzenie, tyczące się zmiany w osadzeniu sekretaryatów różnych poselstw. Mówią, że Hr. *Sebastiani*, który wyjeżdża do *Korsyki*, z kąd jest rodem, na zebranie się Izb nie powróci.

Jeden z tutejszych spedycyynnych domów, zakupił znaczną liczbę broni, która ma być przeznaczoną dla armii *Don Pedra*.

Wiadomość o zmianie Ministerium utrzymuje się ciągle na giełdzie. Xiążę *Talleyrand* miał powiedzieć, że do gabinetu nie powinni należeć, ani bankierowie, ani adwokaci.

Dziennik Ami de la Charte donosi z *Guernsey* pod dniem 6 sierpnia, że ludzie, którzy tam dotąd towarzyszyli Xiężnie *Berry*, formalnymi pasportami opatrzeni byli, które im nawet bezpośrednio z *Paryża* były nadesłane i w zachodnich prowincjach wizowane. (G.W.)

RZECZY NIDEBLANDZKIE.

Bruxella dnia 15 sierpnia.

Nasza młoda Królowa urodziła się dnia 3 kwietnia 1812 r. w *Palermie*, mówi po Włosku, Angielsku i Niemiecku, z taką łatwością, jak po Francuzku.

Francuski malarz *Psu Court*, który był przytomny zaślubinom, odmaluje obraz tej ceremonii, i w *Bruxelli* na widok publiczny wystawi.

Statek parowy *Carl of Liverpool* wpłynął dnia 11 b. m. do portu w *Ostendzie*, przywożąc 29 skrzyń różnych naczyń srebrnych dla Króla *Leopolda*.

Tutejszy fabrykant pojazdów *Quesnel* zrobił dla Królowej landarę, która pięknoscia przechodzi wszystko, co dotąd w tym rodzaju widziano. Na bokach herb Belgijski *Lew*, otoczony jest różnymi orderami, między innymi także order legii honorowej i nowy *Leopolda*.

Obwarowanie *Hasselt* jest ukończone i działa na waty zatoczone.

— Dnia 19 —

Dzisiaj odprawił się uroczysty wjazd naszej Królewskiej pary, przy huku dział, odgłosie dzwonów i okrzykach radości licznie zgromadzonego ludu. Przy bramie miasta, magistrat *Bruxelski* oczekiwał na Najjaśniejsze Państwo. O godzinie 3ciej Król przyjmował ciało dyplomatyczne i władze cywilne i wojskowe. Wieczorem wraz z Królową zaszczycił przytomnością swoją teatr. Miasto wspaniale było oświecone. Dla uniknięcia, z powodu cholery, szkodliwego natłoku ludu, w miejsce publicznych zabaw, rozdane będą w dniu 25 b. m., jako dniu urodzin Królowej, 8,000 bochenków chleba i 8,000 sztuk półfrankowych; w tymże dniu dana będzie świetna uczta przez tutejsze miasto.

Pan *van de Weyer*, który wyjechał stąd dnia 15 b. m. w nocy do *Łondynu*, zastąpił jeszcze Króla w *Tournay*, u którego otrzymawszy posłuchanie, przez *Lille* i *Calais* w dalszą udał się podróż.

Abbé Bouequieu de Villeraye został Jałmużnikiem Królowej.

O skutku konferencyi w *Compiègne* różnie wieści są w obiegu. *Union* pisze: „Dowiadujemy się, że nasz Król takie propozycje uczynił, iż konferencya żadnych nowych traktatów z *Hollandyą* robić nie będzie.”

Między znakomitemi osobami, w tej chwili w *Bruxelli* bawiącymi, widzimy: Lorda i Lady *Clinton*, Hrabiów *Mensdorff*, siostrzeńców Króla *Leopolda*, członków Angielskiego Parlamentu *PP. John Doyle* i *Robert Inglis*, Lorda *Carrington*, Kawalera *Guenin*, Hrabię *Kielmanssegge*, Pośta Króla *Hannowerskiego* w *Paryżu*, Angielskiego Pułkownika *Cust* i *PP. Daru* i *Salverte*.

Haga dnia 14 sierpnia.

Słychać, że Posel Duński *Baron Selby* wyjedzie stąd z całą rodziną na roczny urlop; tymczasowie ma go zastąpić Pan *Morgenstierne*, członek Poselstwa. Mówią, że i Xiążę *Dalmacyi*, Posel Francuski, ma się stąd oddalić.

— Dnia 15 —

J.K.W. Xiężna *Sasko-Weymarska* powróciła z *Anglii* i dnia 12 przybyła do *Bredy*, a nazajutrz z dostojnym małżonkiem, Xięciem *Bernhard*, udała się do obozu, gdzie kilka dni zabawi.

Cholera zjawiła się już w *Amsterdamie*, gdzie 7 osób zachorowało, a z nich 5 umarło.

— Dnia 18. —

Wczoraj wyszło Królewskie rozporządzenie, na mocy którego pobór ludzi, należących do ruchomych oddziałów strzelców przyspieszonym zostaje, tak, żeby najdalej do dnia 15 września wszystkie oddziały strzelców uzupełnione i należycie uzbrojone były.

Znajdujący się tu za urlopem oficerowie i żołnierze, mieli otrzymać zalecenie, aby w tym tygodniu wrócili do armii.

Z *Herzogenbusch* piszą z d. 16 b. m., że mimo zaspokajających udzieleń rządu, uzbrajania ciągle z pośpiechem trwają, i że przed kilkoma dniami przybył tam znaczny transport ostrych ładunków. (G.W.)

Teatr. W zeszły poniedziałek, to jest: dnia 22 b. m. nowo urządzone Teatr w Ratuszu, otworzonym został komedya *Tajemnica* — i opera *Easka Imperatora*. W następną Niedzielę dana będzie Komedya *Głuchy* — czyli *Pełna Oberża*. Zakończy Opera *Echo*.

Według żądania — Kurs Abonamentu (o trzecią część maicy) cenę zwyczajnej; rozpoczęcie się dnia 1go września b. roku.

Włno dnia 26 Sierpnia r. s. 1852 roku.

OGŁOSZENIA.

1. Od Mińskiej Izby Skarbowej ogłasza się, iż stosownie do przedpisania Wyższej Zwierzchności, znajdujące się w skonfiskowanych dotąd w tutejszej Gubernii, z powodu byłego huntu, majątkach, artykuły czynszowe, pokazane w załączonej przy tém wiadomości, oddają się przez Nią od dnia 12 kwietnia przyszłego 1853 roku w trzyletnią dzierżawę — Terminy na ten przedmiot publicznych targów, naznaczone tegoż roku na Mińskich Kontraktach w miesiącu marcu — targ 7go, a przetarg 10go dnia; zatem życzący targować się i wziąć te artykuły w takową arendę, zechcą przybyć na czas wskazany do tej Izby z pewnemi ewikoyami, gdzie im będą okazane szczegółowe kondycye.

Radca *Włodzimierz Weredkowicz.*

Sekretarz *F. Neroński.*

W obowiązku Naczelnika Stołu *S. Strzecki.*

Wiadomość sporządzona w Mińskiej Skarbowej Izby Czasowym Oddziale o artykułach czynszowych w skonfiskowanych i byłych za sekwestrem w Skarbowym Zawiadowaniu majątkach, przeznaczonych na oddanie z publicznych targów od 12go kwietnia 1853go roku w arędę, na następne trzy lata.

N.	W jakich skonfiskowanych majątkach i jakie mianowicie artykuły czynszowe.	Ile płaci się teraz z nich roczney arendy.		Jakie dzierżawca podług dawniejszych zwyczajów powinien mieć wygody.
		Srebrem.	rub. k.	
	<i>Mińskiego Powiatu.</i>			
1	W majątku Stołpcach Xcia Adama Czartoryskiego. — Przedaż trunkow w całym majątku z domem gościnnym, karczmami, młynami, przewozem i publicznymi wagami. W tymże majątku rybołówstwo . . .	4037	10 30	Opłata za dozwole nie wwozu do odkupnych miejsc wódki, słodkich i innych wódek, a także ich przedaży, za odważenie na publicznych wagach, od rzezi bydła, od różney na rynkowym targu przedaży, za przewoz na rzece Niemnie, i od innych przedmiotów.
	<i>Rzeczyckiego Powiatu.</i>			
2	W majątku Pohonnem, byłym w posiadaniu Bazyljanow Owruckich. Trzy karczmy po wsiach z wołowym i wodnym młynem i waluszem	165	—	Wygody zwyczajne od dozwo loney przedaży trunków i poboru za mliwo.
	<i>Dziśnieńskiego Powiatu.</i>			
3	W majątku Biełowcach Wołosowskiego karczma jedna	10	—	Wygody zwyczajne od dozwo loney przedaży trunkow.
4	W majątku Moczuliszczach Augusta Chomskiego. Karczma jedna	10	—	
	<i>Wileyskiego Powiatu.</i>			
5	W zostającym w sekwestrze pod Skarbową administracją majątku Wiazyniu Obywatela Hippolita Gieczewicza. Karczmą z szynkami po wsiach, z młynem, waluszem i imbarem na skład pieńki i towarne go drzewa	1000	—	Wygody zwyczajne od dozwo loney przedaży trunkow i poboru za mliwo.

Radca *Włodzimierz Weredkowicz.*

Sekretarz *F. Neroński.*

W obowiązku Naczelnika Stołu *S. Strzecki.*

(1067).

2. CESARSKIEGO Domu Wychowania Rada Opiekuńcza Moskiewska, niniejszém obwieszcza, iż w niej przedawane będą z aukcyjnego targu dane na ewikoyą za uchybieniem terminu nieruchome majątki:

1) Półkownikowej Gwardyi Natalii Alexandrowej Saweljewey, w Gubernii Witebskiej, w powiecie Surażskim, przy wsi (Siele) Werezje 8 w wioskach (derewniach): Pawluczkwie 22, Werezju 4, Chołujach 30, Hłazunach 19,

Sołodnikowiczach 46, Masiejewie 44, Karnilinie 35, Kasiukowie 40, Brodach 19, Żukowie 9, Żujewie 11, Kowaliowie 44, Isandrach 26, Barkach 26, Kolcach 28, Saczenkach 32, Stajach 34, Tilkowych Niwach 51, Gribulach 52, Przywałnach 25, Arżywicach 25, Szewniewie 14, i Marasznie 12, w ogóle 656 dusz.

2) Obywatela Ignacego Michajłowa Bobryka w Gubernii Mohilewskiej, powiecie Klimowieckim, we wsi Pożarze 24 dusze.

5.) Półkownikowej Barbary Aleksiejewey Kuzminey-Karawajewey, w Mińskiej Gubernii, w powiecie Borysowskim, we wsiach z domami Izbiszczę z 81—19, Czystie 58, Wardomiczach 30, Matesowie 81, Juryłowie 35, Ponie 34, Łubieniach 16, Sakowiczach ze 102—17, Zabrodzie 37, Niedzwiedzicy 7, Kruhłem 6, w ogóle 340 dusz podług 5 rewizyi.

4.) Sukcessorów zmarłego Kollegialnego Assessora Jana Grygorjewa Bohdanowicza, w Gubernii Witebskiej, Powiecie Wielizkim, części Pczelińskiej, we wsiach: Kasiłowie 51, Pczelinie 55, Masiejewie 40, Zadorożu 34, Zamoszyszczu 55, części Agrizowskiej we wsiach: Hryszewie 33, Trubnikowie 22, Andrejewskiej z

75—71, w ogóle 361 dusz.

Wszystkie te majątki będą sprzedawane z narodzonemi po rewizyi, z całą przynależną do nich ziemią, i wszelkiem na niey zabudowaniem i z przewodem długu, kto będzie życzył, podług starego świadectwa na prawidłach kassy Zachowawczej na 26 albo 37 lat. Targi zaś naznaczone są w dniach: pierwszy 9, wtóry 6, trzeci 10 oktobra mscą 1832 r. — Zatem życzący sobie kupić zechcą przybywać na terminy naznaczone dla targow o godzinie 10tej zrana, zapisywać się zaś mogą codziennie, wyjąwszy dni uroczyste. Dnia 4 sierpnia 1832 roku.

Expedytor Strasznirow.

Pomocnik Expedytora Pomeranów. (1057)

2 Ошь Виленской Казенной Палашы симъ объявляешся, что продажа находящихся въ ееквестрованномъ имѣннѣ Смургоняхъ дворовыхъ, экономическихъ, и шабунныхъ лошадей, съ публичнаго шорга, будешъ производиться не въ преждѣ назначенныхъ срокахъ, шо естѣ 31 сего августа и 5 числѣ будущаго сентября по 19 и 22 дня шогожь мѣсяца; и что желающіе купишь шаковыхъ лошадей могушь явиться на вновь назначенные сроки въ имѣннѣ Смургони въ Опшмянскомъ Уѣздѣ лежащее. 23 августа 1832 года.

Ассесоръ Иванъ Перепеча.

Спола помощникъ Августинъ Вольскій.

Въ должности Журналиста Чаплинскій.

2 Izba Skarbowa Wileńska ogłasza, że dla wyprzedania z publiczney licytacji znajdujących się w osekwestrowanym majątku Smorgoniach; dwornych, ekonomicznych i stadnych koni, naznaczono powtórnie, nie jak uprzednio zawiadomiono, dzień 31 augusta i 5 nadchodzącego septembra, lecz 19 i 22 tegoż miesiąca septembra; życzący zatem kupić takowych koni, raczą przybyć na licytację w oznaczone powtórnie terminy do majątności Smogon w Oszmiańskim Powiecie sytuowanej. Datt 1832 r. augusta 23 dnia.

Assesor Jan Perepeca.

Pomocnik Stołu Augustyn Wolski.

W obowiązku Żurnalisty Czapliński. (1065)

2. Ошь Гродненской Казенной Палашы объявляешся симъ; что по Указу Правительствующаго Сената ошь 7 минуваго Юля производиться будешъ шорги въ Новогрудскомъ и Пружанскомъ Городовыхъ Магисправахъ 20 числа будущаго Окшября Мѣсяца, а послѣ въ сей Палашѣ 3 числа будущаго Ноябрья съ перешоржою въ 3 дни, на ошдачу въ содержаніе по городамъ Новогрудку и Пружанамъ по 1835 годъ Сосовыхъ и Консумционныхъ сборовъ; и что шаковой шоргъ начнешся изъ ежегоднаго плашежа за Новогрудокъ ошь суммы 2,750 руб. и за Пружаны ошь суммы 2,388 руб. ассигнаціями; на извѣстныхъ и до нынѣ существующихъ условіяхъ и по изданнымъ на по инспрукшарямъ. Благоволяшь зашьмъ желающіе шорговашся явиться въ Магиспрашы и сію Палашу въ выше упомянутые сроки, съ законными и благонадежными залогами на 3 часшь годовой ошкупной суммы.

Совѣшникъ Викеншій Сшычинскій.

Спола Начальникъ Лисицкій. (1056)

2. Izba Skarbowa Grodzieńska uwiadamia; że na mocy Ukazu Rządzącego Senatu z dnia 7 upłynionego lipca odbywać się będą targi w Magistracie Miast Nowogródka i Prużany 20 następującego października, a później w teyże Izbie 3 listopada i przetarg na trzeci dzień, na wydzierżawienie w miastach Nowogródka i Prużanach po 1835 rok poborów, pod nazwiskiem Sosowych i Konsumpcyjnych; i że targ takowy pocznie się za Nowogródek od roczney summy 2,750 rubli i za Prużanę od summy 2,388 rub. assygnacyjnych, na wiadomych i dotąd exystujących warunkach, i podług instruktarzow na to wydanych: Życzący zatem zadzierżawić raczą przybyć na targ w wyżej naznaczonych terminach, z prawnemi ewikcyami, odpowiadającemi trzeciej części roczney dzierżawney summy.

Sowietnik Wincenty Styczyński.

Stołu Naczelnik Lisicki. (1056)

2 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Adam Mirowski, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy osądzony jako włóczęga i po wyroku tuteyszey Kryminalney Izby na ośnowie przedpisania Ministra spraw wewnętrznych odesłany do miasta Nikołajewa na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 6³/₈ wiersz., twarzy biały, oczu szarych, włosów rusych, nosa podługowatego. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz i Kawaler Afanasowicz. (1038).

2 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Jan Radziszewski, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy uznany za włóczęgę i po wy-

roku tuteyszey Izby Kryminalney na ośnowie przedpisania Ministra Spraw Wewnętrznych odesłany do Miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arsz. 4¹/₂ wiersz., twarzy biały okrągławy, nosa wielkiego, oczy błękitne, włosy światło-ruse. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz i Kawaler Tadeusz Afanasowicz.

(1059)

2 Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż człowiek Antoni Józefow, powiadający, że mieysca swego urodzenia niepamięta, zostawszy osądzony za włóczęgę i po wyroku tuteyszey Izby Kryminalney na ośnowie przedpisania Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przy-

mioty jego: wzrostu 2 arsz. 5 wiersz., twarzy białey, nieco ospowaty, oczu szarych, włosów światło-rusych, na lewey ręce na bezmiennym palcu od zarżnięcia na stawie ma szram. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Radzca honorowy i Kawaler Tadeusz Afanasowicz. (1040).

2 Od Grodzieńskiego Rządu Guberniiego ogłasza się, iż człowiek Jan Wasilew, powiadający, że mieysca urodzenia nie pamięta, zostawszy osadzony za włóczęgę po wyroku Nowogrodzkiego Powiatowego Sądu przez P. Naczelnika Gubernii utwierdzonym, na osnowie przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych, odesłany do miasta Nikołajewa, na skompletowanie 1go Aresztantskiego Batalionu; przymiotów zaś: wzrostu 2 arsz. $4\frac{1}{4}$ wiersz., włosów światło-rusych, nosa miernego, twarzy podługowatey, czystey. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz. (1041)

2. Od Godzińskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, iż, chociaż na przedaż majątku Pobjewa, w powiecie Wótkowskim leżącego, dla zaspokojenia skarbowey należności, z dzierżawy Ober-Amtmana Włodka Mielnickiego Amtu urosłey, były naznaczone targi, i na nie nikt nie jawił się, a zatem na uzyskanie takowey niedoimki, oddany na zabezpieczenie regularney opłaty arendownych pieniędzy z tej dzierżawy na ewikcyą pomieniony majątek Pobjewo, zawierający w sobie 57 męzkiey płci dusz włóścian, czyniący rocznego dochodu podług inwentarzewego wyliczenia 750 rubli srebrem, na nowo przeznaczony jest na wyprzedaż — do czego naznaczony dla targow termin dnia 20go nadchodzącego miesiąca września, z ustanowionym przetargiem; zatem życzący sobie kupić takowy majątek, ażeby przybywali do tego Rządu na pomieniony termin z gotowemi pieniędzmi. Augusta 22 dnia 1832 roku.

Sekretarz Józef Eysymont.

Naczelnik Stołu Kozłowski. (1058)

2. Od Grodzieńskiego Rządu Gubernialnego ogłasza się, że człowiek Marcin Iwanow, który powiadał, że mieysca swego urodzenia nie pamięta, po uznaniu za włóczęgę, i po wyroku tuteyszey Izby Kryminalney, na osnowie przedpisania P. Ministra Spraw Wewnętrznych odesłany do miasta Nikołajewa, dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu; przymioty jego: wzrostu 2 arszyny, 4 wierszki, twarzy białey, czystey, podługowatey, nosa miernego, włosów ciemno-rusych, na lewey ręce palec ukaziciel od poderżnięcia mało ruchawy. Augusta 16 dnia 1832 roku.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz. (1059)

2. Od Wołyńskiej Izby Powszechney Opieki obwieszcza się, iż wniey przedawany będzie z aukcyynego targu, dany jey na ewikcyą majątek 41 dusz włóścian obywateli Serafina, Antoniego, Cherubina i Michała Płotnickich w powiecie Rowieńskim, we wsi Trościńcu znajdujących się, oszacowany 4,758 rubli 70 kop. srebrem, za nieopłatę pożyczonych w Izbie

1822 roku oktobra 26 dnia kapitalnych assygnacyami 6,000 rubli; zaczęm życzący sobie kupić ten majątek, mają przybywać do tej Izby, we cztery miesiące od późniejszego wydrukowania w Sankt Petersburgskich Akademickich gazetach o tém obwieszczenia. Augusta 9 dnia 1832 roku. Niezmienny Członek Krynicki.

Sekretarz Kondratjew.

Buchalter Dziakiewicz. (1060)

2. Mohilewska Izba Powszechney Opieki ogłasza, iż w niey będzie przedawany majątek obywaterek siostr rodzonych Joanny Miłaszewiczowey i Franciszki Bykowskiej, w Powiecie Czerykowskim we wsi Wieremiekach 60, w slobodzie Kamionca 22, w ogóle 82 dusz płci męzkiey włóścian, ze wszystkiemi przynależnościami w inwentarzu objętemi, w terminach, w dniach: 29go nowembra, 2gi 2go i 7go grudnia bieżącego roku, na które życzący raczą przybywać do tej Izby z dostatecznemi ewikcyami.

Sekretarz Sofranowicz.

Kancellarzysta Połahyko. (1043)

2 Mohilewska Izba Powszechney Opieki obwieszcza, iż w niey za cztery miesiące od późniejszego wydrukowania tej publikacyi w gazetach, będzie przedawany dany na ewikcyą za uchybieniem terminu majątek obywatela Teofilakta Newińskiego, w powiecie Czerykowskim we wsi Lachach 12 rewizyynnych dusz ze wszystkiemi przynależnościami, ziemią i zabudowaniem, oceniony 2,303 rubli assygnacyami. Augusta 5 dnia 1832 roku.

Sekretarz Sofranowicz.

Kancellarzysta Połahyko. (1042)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładującego całą Rossyą etc. etc.etc.

2 UUr. Ryszardowi i żonie jego Karolinie z Kuczewskich jako Aktorce Szyszkom, Sędztwu Sądu Powiatowego Ihumeńskiego, Pozew przed Sąd Powiatowy Wileński na kadencyą przyszlą oktobrową i następnie sędzić się mającą z powództwa Urodz. Kazimierza Korkucia pełniącego obowiązek przy b. Uniwersytecie Wileńskim w referencyi do dowodow w szczególności wynosi się oto: iż gdy Starozakonny Leyzer Chaimowicz Nodel Obywatel Wileński w poszukiwaniu Sumowych po uprzednich oczywistych dekretach nie apellowanych w b. Sądzie Grodzkim Wileńskim otrzymanych, doprowadzając do konkluzyi ten process w tymże Sądzie w 1828 roku marca 17 dnia uzyskał na obżał. dekret ostateczny ultimarney konwikcyi, wskazującej w ogóle rub. srebr. 610, z wolném zajęciem wszelkiego funduszu przez extenuacyą ruchomości wyprzedania przez licytacyą, skutkiem prawa do zupełney satysfakoyi determinujący — Nieodebrawszy Starozakonny Nodel i za trzecim wyrokiem należności, przez wykomendorowanego Urzędnika z Policyi Wileńskiej, za powyższym dekretem, na dworku z placem w Mieście Wilnie na Łukiszkach pod Nrem 918 położonym w roku 1829 januaryi 19 dnia, rozciągnął tradycyą do wyboru summy, gdzie pokazano intraty roczney rub. srebr. 46, a razem że cała budowla zupełnie ruinie uległa, nieodbitay i kosztowney reperacyi wymagająca — Po-

ozem Urzędnik wydał list tradycyjny i inwentarz, a Nodel sporządziwszy intransmissyą i część małą wybrawszy skutkiem nadmienionych wyroków i należność na obzał. — przyjmawszy pełną bonifikatę na zawsze żał. przelał i odstąpił. Osobno obzał. — Kiedy WJmć Xiędzu Bonifacemu Stanisławowi Jundziłowi Professorowi Uniwersytetu Wileńskiego zawiniwszy sumę dobrowolnie nie oddali, WJmć Xiędz Jundził również w 1823 roku apryla 16 dnia w b. Grodzie Wileńskim otrzymał oczywisty i nie apellowany dekret sądzący wJogóle ozerw. żł. 405 i rub. srebr. 51 kop. 87½, z terminem wypłaty dnia 29 septembra tegoż 1823 roku z wolnym zdjęciem summy z Magistratury Powszeczney Opieki z extenuacyą wszelkich funduszów, skutkiem prawa do zupełney satysfakcyi wskazaną — lecz obżalni kredytorowie gdy summy nieopłacili, więc takową od żałcego przyjmawszy Xiędz Jundził wespół s skutkami dekretu na osobę żałcego przelewem formalnym zrzekł się nazawsze i dochodzić dozwolił, na mocy jakowey żałcy sprowadził tradycyą na dworku i placu wyżey rzeczonych w ruderach i opuszczeniu będących, nagley poprawy wymagających w teyże samey intracie roczney rub. srebr. 46, lecz po wyextenuowaniu summy Nodela podanych w summie tylko rub. sr. 500, a resztę rub. srebr. 776 kop. 87½, po satysfakcyą do dalszego funduszu obżalnego żał. odesłano, o czem świadczy list tradycyjny 1829 roku nowembra 23 dnia żałcemu wydany, który sprawdził uprzedni inwentarz i nowe ruiny wykazał; w skutek czego żałcy przez intransmissyą takowy dworek z placem zajmwszy przez Zwierzchność, zagnalony był (ile i stan samegoż dworku wymagał), do czynienia różnych reperacyi i ztąd ponosić wielkie koszta musiał, a to do datty dzisieyszey na ten dworek z własnego funduszu jak urzędowe rejestra świadczą wyłożył rub. srebr. 779 kop. 16. Obżaln. wydalivszy się z tey Gubernii na to żadnego względu jakby nie na własność swoją niedają i na niejednokrotne korrespondencye odpowiedzieć piechcą oraz summy z dekretu Xiędza Jundziły w restancyi pozostałey, a tak że procentow przez lat tyle zalegających nie tylko nie opłacają, ale nadto w roku 1830 Julii 1 dnia żał. w prost za obliem rub. srebr. 50 zawiniwszy dotąd nie wracają, z tych tedy powodów nie widząc środków odebrania swey należności, wtenozas gdy ciężary domu ciągle znosić, niustanną reperacyą czynić potrzeba, a obżalni do ogólnego obrachunku i oddania restujących pieniędzy dobrowolnie nie przystępują; przeto idąc do Sądu *prosi* dowodow za twierdzenia, poczem sądenia niedoboru z tradycyi Starozakonnego Nodela z procentami a re iudicata, osobno wskazania summy z dekretu Xiędza Jundziła ozerw. żłot. 405 kop. 87½ także z procentami a re iudicata udzielnie przyznania summy rub. srebr. 779 kop. 16, za rejestrem reperacyi z procentami, oraz summy za podatki opłacene z tego numeru niemniej

rub. srebr. 50, za obliem pożyczoney tey ilości jaka się wyłożył następnie na ten dworek może chochy za juramentem — Takowe wszystkie ilości jedną massą zniosłszy z expensem prawnym nie naruszając hynaymniey tradycyów w terminie naykrotszym wypłacić obżal nakazania z extenuacyą wszelkich funduszów a mianowicie w oparć się niemogącey summie na dworku z wyprzedaniem ruhomości przez licytacyą, skutkiem artykułu 98 z roz. 4 Stat. do zupełney satysfakcyi determinowania — Jeśli potrzeba wymagać będzie aktow własoiwych uznania, ukarania obżalnych za sprzeciwienstwo dekretom w sprawie z Nodem nakazanie warowania stannosci na dekret 1829 roku zapadły, bliszości do dowodu i odvodu oraz ewazyi remanentowey i tego co przez sprawę proszonem i dowiedzionem będzie decydowania.

Roku 1832 augusta dwudziestego dnia Kancellarya Sądu Ptgo Wileń. poświadcza, że w roku terażnieyszym miesiąca augusta 12 dnia za Nrem 861, kopia pozwu z JW. Kazimierza Korkucia po WW. Ryszarda i żonę Jego jako aktorkę, oraz Szyszkow Sęstw Gran. wyiessionego. Stronom była za komunikowana. — Archiwista Sądu Powiat. Wileń. Ignacy Naborowski. (1066)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCISamowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

2. Cezary Witeyko Sędzia Ziemski Wileński, Ignacy Zakrzewski Pisarz Ziemski Oszmiański, Piotr Niewiadomski Pisarz Ziem. Zawileyski, a teraz Assessorowie, Karol Downarowicz Sędzia Grodz. Wileń., Adam Kijuc Pisarz Grodz. Trocki, i Ludwik Gosztowt Pisarz Grodzki Kowień. Oznajmujemy ninieyszem obwieszczeniem wszystkim kredytorom Deputata Wywodowego s. p. Adama Korsaka; iż na mocy Dekretu remissyynego Sądu Głtgo Wileń. 2go Departamentu 1830 oktobra 10 decydującego taxę i exdywizyą funduszu tegoż Korsaka; my wyżey wyrażeni Urzędnicy w prawnym komplecie od datty pierwszego wydrukowania w gazecie Kuryera Litewskiego ninieyszego obwieszczenia, to jest od dnia 24 augusta 1832 roku, za niedziel cztery do majątku Woydaczek, w powiecie Wileńskim położonego zjedziemy, i jako po ułatwieniu wszelkich dyllacyow, oczewistym rozbiorem sprawy zajmmy się, aż do ukończenia oney, aby więc niewiadomością nikt niewymawiał się przez ninieysze urzędowe obwieszczenie zawiadamiamy.

Roku tysiąc ósmset trzydziestego drugiego miesiąca augusta dwudziestego dnia, że takowe obwieszczenie w aktach Sądu Pttu Wileńskiego jest zajawione, i w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczone bydź może, tenże Sąd Powiatowy Wileń. poświadcza.

Assessor Stanisław Drzewicki.

Archiwista Sądu Powiatowego Wileńskiego Ignacy Naborowski. (1064)

Rada Mieyska Wileńska ma honor ninieyszem twiadomić, że tuteysi Wexlarze od 22 teraż. Augusta po d. 1 następującego Septembra Kurs monet następnich pokazali takowy: za dukat nowy dają r. 10 k. 75, a sami przedają po r. 10 k. 95; za dukat stary dają r. 10 k. 40, a sami przedają po r. 10 kop. 60, za imperyał dają rub. 38, a sami przedają po r. 38 k. 50; za pół imperyał dają rub. 19, a sami przedają po rubli 19 kop. 25, za rubel srebrny całkowy dają rubli 3 kop. 63; a sami przedają po rub. 3 kop. 68 i za rubel srebrny drobną monetą dają po rubli trzy kop. 70 assygnacyami.

Виленской Думы Гласный Венера.
Письмоводитель Позлевиць.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOEWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 26 Sierpnia.

Секторъ Леонъ Беранскій

N a y w y ż e y konfirmowaney w dniu 15 kwietnia tegoż roku Opinii Rady Państwa nastaley: iżby na osnowie jeneralnego regulamentu 55go rozdziału i woyskowych 32go i 189go artykułow; takoz ukazow 29go nowembra 1753, i 13 septembra 1764 roku, prośby z obelżywemi i do sprawy nienależaceni wyrazami, zgoła przyymowane nie były, i żeby te urzadzienia wypełniane były ze wszelką ścisłością bez najmniejszey powolności; h) w Ukazie z dnia 31go marca 1819go roku z wyjaśnieniem N a y w y ż s z e g o JEGO CESARSKIEY MO-SCI Ukazu, objawionego w dniu 24 lutego przez Prezydenta Rady Państwa, iż JEGO CESARSKA MOŚĆ, nastala Opinią Rady Państwa N a y w y ż e y utwierdzić raczył, ażeby sprawy w przyłączonych od Polski Guberniach, jak za wexlami, tak i w obligowych pretensjach odbywać podług praw N a y w y ż s z e m i Ukazami 1796 grudnia 12 i 1801 septembra 9, temu krajowi zostawionych i Ukazami Rządzącego Senatu 1797 września 23 i 1802 stycznia 30 dnia potwierdzonych, a zatém i prawideł zawartych w ustawach bankruckiey i wexlowey, równie i w Ukazach Rządzącego Senatu, 1796 stycznia 14, 1800 kwietnia 19, 1805 września 12 i 1806go roku czerwca 6 dnia, jako nieodpowiadających prawom przyłączonych od Polski Guberniy do skutku nie przywozić na przyszłość do dalszego rozpatrzenia praw Polskich, a z dzieł tego Rządu okazuje się; iż gdy były Litewski Wojenny Gubernator, P. Jenerał Piechoty Rzymski Korsakow, pod 29tym grudnia 1819 roku przekladał uczynić rozporządzenie i opublikować po Gubernii, o tém, ażeby żaloby przynoszone były na osnowie ustaw podług porządku, nie omijając początkowie niższych instancyj, przeto Rząd ten dla uprzatnienia niezgodności doświadczonych dotąd w podawaniu żalob wyższej Zwierzchności bez przynoszenia ich pierwey podług porządku do niższych miejsc sądowych i dla przecięcia tego w tychże prośbach bez ustanowioney formy odstąpienia (które bardzo często dawalo się postrzegać) zgodnie z wydaniami na ten przedmiot ustawami podług rezolucyi 24go stycznia 1820 roku nastaley, uczynił co następuje: wszystkim Mieskim i Ziemskim Policjom pod 19 lutego tegoż roku przepisał ukazami wszędzie, jak nayspewniejszym sposobem opublikować: 1) Ażeby każdy o grabieże, gwałty, kradzież i inne kryminalne przestępstwa, równie o wypełnienie sądowych wyroków, zanosil prośbę podług przynależności nasamprzód do Mieskich i Ziemskich Policjy, którym rozkazał natychmiast czynić podług nich wysledzenia, i powracać na osnowie 243go artykułu N a y w y ż s z e g o o zarządzie Gubernii urzadzienia wszystko gwałtownie zagrabione i rzeczywiście znajdujące się, same zaś sledztwa odsyłać dla postąpienia z winnymi podług praw do należitych miejsc sądowych, postanowienia zaś sądowe natychmiast na osnowie prawa wypełniać; powtóre, ażeby w sprawach cywilnych każdy udawał się podług praw tuteyszemu krajowi N a y m i ł o ś c i w i e y zostawionych do powiatowych miejsc urzędowych, nie wyłączając od tego podług istotney mocy N a y w y ż s z e g o Ukazu wypisanego w ukazie Rządzącego Senatu pod 31 marca 1819 ro-

ku wydanym, i spraw za wexlami i pretensjami obligowemi; 3) ażeby niezadowoleni w sprawach opiekuńskich na osnowie Ukazu 31 stycznia 1801 roku, przynosili skargi na opiekunów do Opiek Dworzańskich, w miastach zaś, do Mieskich Magistratow i Ratuszow, a na nie, do Izby Cywilney; 4) ażeby wszystkie prośby podług Ukazow 1797 grudnia 18 i 1806 roku marca 30 i grudnia 29 dnia, pisane były na ustanowionym herbowym papierze, i żeby do nich podpisywali się, ten co układał prośbę i ten co przepisował, a podług Ukazu 1810 maja 25, ażeby w prośbach, pozwach i manifestacjach nie było umieszczano wyrazow obelżywych i do sprawy nienależących, gdyż podług tychże ukazow, prośb z odstąpieniem od tych prawideł podawanych zabroniono przyymować i do skutku przywozić, a tych co układali i przepisywali, rozkazano poddawać odpowiedzi; za skargi pieniacie, których nawięcey dostrzeżono w guberniach Litewskich i ukazem 1797 roku czerwca 19, też żaloby znalezione bezzasadnemi, bez żadnych o nich rezolucy wyższych Władz odsyłać do Gubernialney Zwierzchności, dla postąpienia podług praw tego kraju, a wszystkich tych, co niezgodnie z prawidłami wszczynać będą takowe prośby, po osztrafowaniu dajacą się uczuć peną na rzecz Izby Powszechney Opieki publikować przez gazety Litewskie; 5) Zydzi przy zachowaniu prawideł w poprzedzającym punkcie wyrażonych, iżby podawane prośby na osnowie postanowienia o nich N a y w y ż e y w dniu 9 grudnia 1804 roku konfirmowanego podpisywali po rusku, lub po polsku, lub też po niemiecku, a zamiast nieumiejących żadnego piśma, ażeby podpisywali uproszeni; 6) ażeby dający innym pełnomocnictwo dla podania prośby, opatrywali ich pełnomocnictwami, napisanemi podług ustawy o herbowym papierze zjawionemi wedle Ukazu 1808 roku nowembra 5, w urzędowych miejscach i umocnionemi wyciśnieniem Skarbowey pieczęci; 7) że każdy doświadczający w powiatowych miejscach urzędowych znaczney przewłoki, w otrzymaniu na wprowadzone do nich dzieła zadosyćuczynienia, ma prawo na osnowie 98go artykułu N a y w y ż s z e g o o sprawowaniu Guberniy urzadzienia, skarżyć się temu Rządowi i innym podług należytości gubernialnym miejscom urzędowym, z przestrzeganiem wyrażonych o podawaniu prośb prawideł, i wtedy tylko udawać się do Wojennego lub Cywilnego Gubernatorów, kiedyby od rzeczonych urzędowych miejsc gubernialnych zwłoczono było skarg ich rozstrzygnięcie; przy publikowaniu zaś terazniejszego rozporządzenia, iżby uprzedziły Policje, że podawane do Litewskiego P. Wojennego Gubernatora prośby z ominieniem podług porządku miejsc i innych Zwierzchności, zostawać będą bez żadney odpowiedzi; 8) na tych prośbach, na które nie można proszącym uczynić zadosyćuczynienia, robić nadpisy z wyrażeniem przyczyn, dla których prośba zwraca się bez działania, ażeby Izba Skarbowa, Izba Powszechney Opieki, Izby Kryminalnego i Cywilnego Sądów, równie Powiatowe urzędowe miejsca i Urzędnicy w tym i innych przedmiotach postępowali jednostajnie, o tém dać im wiedzieć przez stosowne papiery; 9) wszy-

Wilno dnia 26 Sierpnia v. s. 1832 roku.

OGŁOSZENIA.

5. Roku 1832 dnia 9 augusta, w Żurnale Wileńskiego Gubernialnego Rządu zapisano: *Słuchali*: dwóch przełożeń P. Sprawującego obowiązki Gubernatora Cywilnego i Kawalera, pod datą dnia 21go lipca i 2go terażniejszego sierpnia, z Nmi 14,679 i 15,405, z których w *pierwszém* wyraża, że mnogie Urzędowe miejsca i Urzędnicy nie należycie do niego udają się z doniesieniami w takich przedmiotach, które właściwie do rozstrzygnięcia tego Rządu należą; przy tém też i prywatne osoby wchodzą z prośbami prosto, nie udając się pierwiej w krzywdach swoich do miejscowey Policyi, a nawet i o wydanie pasportow, albo o pozwolenie mieć strzelbę, również udają się z prośbami bez upewnienia od miejscowey takż Policyi, o tém, że do ich wyjazdu przeszkoda nie zachodzi, i że rzeczywista jest potrzeba opatrzenia proszących w strzelbę, dla wytępienia drapieżnych zwierząt; z tém przekłada niewzłócznie uczynić powszechne w Gubernii obwieszczenie: w jakich mianowicie przedmiotach Powiatowe Urzędowe miejsca i Urzędnicy powinni udawać się z doniesieniami do P. Sprawującego obowiązki Gubernatora Cywilnego, a w jakich zdarzeniach donosić bezpośrednio Rządowi Gubernialnemu, i nadto opublikować po całej Gubernii: w jakich zdarzeniach i przedmiotach, prywatne osoby mogą wchodzić z prośbami do P. Zarządzającego Gubernią, a w jakich obowiązani udawać się do tego Rządu, albo do innych Gubernialnych i Powiatowych miejsc Urzędowych, z takimże zastrzeżeniem, że wszystkie, niewłaściwie mogące bydź odtąd podane prośby, będą zostawione bez żadnego o nich działania i rozrządzenia; a *w drugім* ponawia zalecenie przyspieszyć rozporządzenie w tym przedmiocie; w prawach zaś rozkazano: *a)* *N a y w y ż s z e g o* o zarządzie Gubernii urzędzenia w artykułach 243 i 266, o obowiązku Horodniczego i Ziemskiego Sprawnika, iż oni każdemu pokrzywdzonemu obowiązani są dać zwierzchnią protekcją, i dla tego, jeżeli w mieście lub powiecie okaże się gwałt, wtedy oni natychmiast mają to wysledzić na miejscu, bez wielkiego na piśmie wyводу, ale jedynie przywodzą do jasności, czy popełniony jest takito przypadek lub nie i świadkow examiniują, i jeżeliby u kogo co odjęto i to rzeczywiście się znajduje, natychmiast kazać powrócić, i tak daley; o obowiązkach zaś Rządu Gubernialnego w artykule 98, między innymi wyrażono: iż do niego należą prośby na przewłokę w podległych miejscach, i przypomnienie czyni się od Rządu Gubernialnego po rozpatrzeniu okoliczności; *b)* w imiennym *N a y w y ż s z y m* Ukazie 1797 julii 19go, dla przecięcia wszystkich tych chęci, które cierpi dobro służby i publiczne, od wszczynania spraw na samém pieniaczynie zasadzonych, czego mnóstwo przykładów daje się szczególniej dostrzegać w Gubernii Litewskiej *r o z k a z u j e*: Skargi obywateli tej Gubernii, czczemi znalezione, bez żadnego o nich postanowienia wyższych Władz odsyłać do Zwierz-

chności Gubernialney, dla postąpienia podług praw tego kraju, i wszystkich tych, co niezgodnie z prawidłami wszczynac będą takowe prośby, po osztrafowaniu dającą się uczuć peną na rzecz Izby Powszechney Opieki, publikować przez Litewskie Gazety; *c)* w Ukazie 1797 grudnia 18, wszelkie akta, które do miejsca Sądowego, albo do Rządu przedstawione bydź mogą, pisać nie inaczej, jak na herbowym papierze, bez tego zaś żaden urząd lub władza onych przyjmować, i względem nich działań czynić nie powinna; *d)* w Ukazie 1801 stycznia 31, w punktach: „*pierwszym* o zostających w opiece majątkach, w zdarzeniu niezadowolenia na Opiekunów i na Sądy sierockie, podawać prośby na opiekunow, względem majątkow Dworzańskich, na skutek *N a y w y ż s z e g o* o Guberniach urzędzenia XVIgo rozdziału 223 punktu 15, do oddziałów w Opiekach, a o majątkach kupieckich i mieszczzańskich podług brzmienia XXIgo rozdziału 293 punktu do Sądow Sierockich, a w stolicach do mieskiego Rządu, w niezadowoleniu zaś na Opieki i Sądy Sierockie zanosić skargi, na skutek Imiennego JEGO CESARSKIEY MOŚCI 1799go roku apryla 19go Ukazu, do Izb Sądu i do rozpraw, w stolicach zaś do mieskich Rządow; na wyroki zaś Izb i Rządow mieskich zanosić już do Senatu przez szczególne prośby, albo porządkiem appellacyynym, jak natura i okoliczności rzeczy wymagać będą; *wtórym*, za zniesieniem wyższych Ziemskich Sądow i Gubernialnych Magistratów, wszystkie wypadające podług *N a y w y ż s z e g o* o Guberniach Urzędzenia, o majątkach rachunki stosownie do Imiennego JEGO CESARSKIEY MOŚCI 1799 roku apryla 13, i Rządzącego Senatu 1798 roku września 13 Ukazow, rozkazać, podawać do Izb Sądu i rozpraw, a tym rozpatrywać je należyty porządkiem, mieć nad Opiekami i Sierockimi Sądami bacność, ażeby wszędzie dobro w zarządzie tych majątków i interes zachowane były zgodnie z ustawami; *e)* w Ukazie 1806 marca 30, ku pohamowaniu pieniaczynie postanowić za prawidło na zawsze, ażeby prośby w sprawach wszelkiego rodzaju do miejsc sądowych, albo do osób w urzędach zostających, podawane, pisane były odtąd na papierze herbowym z wyrażeniem na nich imion wkładającego i przepisującego, bez czego prośb nie przyjmować, i do skutku nie przywozić; jeżeli zaś podane prośby uznane będą rzeczywiscie pieniaczkami, wtedy, iżby ten, co je układał i ten co przepisował, pociągani byli do odpowiedzi podług praw; w Ukazie tegoż roku grudnia 29, że oznaczenie tego co układał i co pisał prośbę, inaczej bydź nie powinno, jak tylko, ażeby samiż oni na tychże prośbach imiona swe podpisywali; *f)* w Ukazie, 1808 nowembra 5, w punkcie 7: do wierzytelnych wszelkiego rodzaju pism, do miejsc sądowych dla zaświadczenia podawanych, dla większey o nich niewątpliwości, przykładac pieczęcie tego urzędowego miejsca, do którego wierzytelne pismo dla poświadczenia jest przedstawione; *g)* w Ukazie 1810 roku maja 25, podług

stkim Policmeystrom, Horodniczyna i Sprawnikom Ziemijskim ponowił, iżby przy każdym kryminalnym zdarzeniu, natychmiast przedsiębiorali skuteczne środki ku obronie obwinionych, i donosili o nich temu Rządowi, z wyrażeniem co przez nich uczyniono, ażeby można było widzieć, azali gruntowne przedsiębiorzycie od nich są środki ku powściągnięciu gwałtów i zadosyćuczynieniu prawej stronie; 10) dla większego doprowadzenia do powszechnej wiadomości terażniejszego rozporządzenia, przesał je do Redaktora Kuryera Litewskiego, dla wydrukowania w tej gazecie w języku polskim, kopije zaś jego przesał do dzieł PP. Gubernatora Cywilnego i Gubernialnego Prokurora. *Rozkazali:* uczynić: 1) ponowić wszystkim tutejszey gubernii Mieskim i Ziemijskim Policyom, Policmeystrom, Horodniczym, Ziemijskim Sprawnikom, Sądom Powiatowym, Opiekom Dworzańskim, mieskim: Radom, Magistratom i Ratuszom, Kwaterniczym Kommissyom i Powiatowym Strapczym przepisania, a gubernialnym urzędowym miejscom komunikacye, ażeby wszystkie te miejsca i obowiązkowe osoby te, które podług najwyższego o zarządzie Gubernii urzędzenia, działać powinny, udawały się z doniesieniami i potrzebami swojemi do Naczelnika Gubernii, jedynie w przedmiotach następujących: a) o zdarzających się w ich zawiadostwach wypadkach; b) o stanie w powiatach skarbowych niedoimek; c) o urodzajach; d) o stanie miejskich dochodów i rozchodów; względem zaś zwłoczenia lub niedokładności wykonania żądań ich, równie względem dozwolenia na wyjazd do domu i o dalszym, ażeby przedstawiały temu Rządowi, donosząc P. Naczelnikowi Gubernii, o tych przedmiotach, wtedy tylko, jeżeliby od osoby jego mieli osobne przepisanie; a co się tycze urzędników do składu miejsc sądowych należących, to iżby takowi pod żadnym pozorem niewchodzili prosto od siebie z raportami do Rządu, mijając miejscową Zwierzchność swoją, w zawisłości której zostają, wyjąwszy zdarzenia, jeżeliby dostrzeżone były przez nich czyjekolwiek nadużycia w rzeczach służby i wydarzających się nadzwyczajnych wypadków, spisków, naruszenia przysięgi wierności poddanego i tym podobnych, tudzież, jeżeli będą mieli osobne na imie swoje od Zwierzchności poruczenia; 2) na ponowienie wielokrotnych rozporządzeń Rządu, w szczególności zaś pod 19 lutego 1820 roku, rozkazać Policyom objawić wszystkim w zawiadostwie ich różnego stanu ludziom, ażeby w zdarzoney potrzebie zanoszenia skarg, zachowali przepisane prawidła i formalność, wiedząc, iż jak na osnowie *N a y w y ż s z e g o* o sprawowaniu Gubernii urzędzenia, Gubernator Cywilny zarządza Gubernią przez Rząd Gubernialny, przeto, ażeby wchodzili bezpośrednio do Naczelnika Gubernii z prośbami: a) o wydanie Dworzanom pasportów za granicę, albo wewnątrz *I m p e r y i*, z przyłączeniem świadectw czasowych policyjnych zarządów albo Policyi, o tém: że do ich wyjazdu nie ma przeszkody i tym podobnie; i b) na zwłokę w odbywaniu i kończeniu jedynie w gubernialnych urzędowych miejscach spraw, a we wszystkich innych przedmiotach udawać się do tego Rządu, gdyż w prze-

ciwném zdarzeniu, nie podług porządku i bez zachowania prawnych formalności weszłe skargi, zostawiane będą, jak przez P. Naczelnika Gubernii tak i przez Rząd Gubernialny bez działania, z osztrafowaniem tych, którzy tego nie zachowali; 3) tymże Policyom przepisać, ażeby wszystkich zajmujących się układaniem prośb, (o których powinno być im wiadomo, w tej liczbie i Adwokatów) obowiązali przez podpiski, że oni bez uchybienia wypełnią terażniejsze rozporządzenia, a w przeciwném zdarzeniu podpadają, jako nieposłuszni Zwierzchności, sądzeniu, podług całej surowości praw, z usunięciem z nich Adwokatów i od obowiązków; i 4) egzemplarze terażniejszego postanowienia przesać przy kancelaryjskiej zapisce do wydawcy gazety Kuryera Litewskiego, dla trzykrotnego w niej wydrukowania, na ten koniec, ażeby odtąd niewiadomością nikt wymawiać się nie mógł; o czém P. Wojennemu Gubernatorowi dla wiadomości donieść, a kopiję tego artykułu żurnatu przesać do dzieł P. Cywilnego Gubernatora.

Zgodno Sekretarz Kowalenok.

Zgadzał Powytczyk Nowogoński. (1030)

3 Z postanowienia Zwierzchności czyni się niniejsze ogłoszenie, iż od dnia 1go przyszłego miesiąca Września, otwierają się w *CESARSKIEY Akademii Medyko-Chirurgicznej Wileńskiej Kursa Nauk dla Lekarzy, Weterynarzów i Farmaceutów*. Życzący słuchać tych nauk i bydź przyjętymi za Studentów Akademii, obowiązani będą przy podaniu prośby dołączyć:

1) Świadectwo Ukończenia Nauk Szkolnych w Gimnazjum; którzy zaś z domowej są edukacyi, ci dla przekonania się o dostatecznym do słuchania wyższych nauk usposobieniu, będą musieli poddać się soisłemu examinowi. 2) Metrykę Chrztu. 3) Urzędowe świadectwo urodzenia i stanu, z którego pochodzą. Nakoniec: każdy, o własnym koszcie uczący się, przy podaniu prośby, ma złożyć na raz jeden rubli assygnacyjnych 25. Uczniowie, mający słuchać nauk dla weterynarzów i farmaceutów przepisanych, są wolni od składania świadectw o ukończeniu nauk w Gimnazjum. Wilno dnia 20 sierpnia 1852 roku. (podpisano:) Radca Stanu Professor i Kawaler M. Misnowski. (1054)

3 Komitet Szkolny Tymczasowy w Wilnie, z polecenia JW. Kuratora Wydziału Naukowego Białoruskiego, wzywa niniejszém osoby, życzące zająć miejsca Nauczycieli, jeśli się odkryją wakanse w szkołach pomienionego wydziału, ażeby życzenia swoje przesały Komitetowi, z dołączeniem świadectw o swoich stopniach uczonych, o zajęciach się lub służbie od czasu wyścia z Uniwersytetu, tudzież, o terażniejszym miejscu pobytu swego. Dan w Wilnie dnia 19 sierpnia 1852 roku.

Sekretarz Komitetu, Radzca honorowy Leon Rogalski. (1053)

3 Departament Kommissoryatski Ministerium Wojennego wzywa życzących wziąć na siebie w biegu jednego roku przewózkę z Kommissyi Wileńskiej Kommissoryatskiego Depo skarbowych rzeczy i imedykamentów na termi-

nowych podwodach za granicę i po Rossyi i osobno na jednokonných podwodach za granicę. Takowi życzący mogą udawać się do Departamentu z dostatecznymi załogami na naznaczone na osnowie Naywyżey utwierdzonego 17 oktobra 1830 postanowienia o podradach terminy w dniach dla targu 23, a dla przetargu 27 przyszłego września w czasie sessyi, gdzie i kondycye będą im oświadczone.

Naczelnik Stoła Melnicki. (1055)

3 Po zesłym do wieczności w dniu 14 maja bieżącego 1832 r. Ignacym Norwille, został jedynym z prawa natury sukcesorem ogólnych dóbr ziemskich Ławgdwor i Bohdan w Powiecie Rosieńskim sytuowanych, jak również, i wszelkiego pozostałego mienia, brat radzony Szymon Norwitto, który po otrzymanym sukcesie, nie mając nad miesiąc biegu życia przez Stwórcę zakresłonego, gdy również dług śmiertelności wyplacił; zostali z kolei prawnymi sukcesorami tegoż funduszu dzieci Szymona, Xiądz Pleban Szytelski Bonifacy, Maciej, Ludwik, Roch i Jozefat bracia rodzeni Norwittowie. A gdy przystąpili do przeyrzenia papierow zawierających fundusz, nie naydując w autentyku prawa zastawnego pod rokiem 1819 apryla 23 dnia od WW. JJPanow Gabryela i Ludowiki z Giedgowdow Kibortow w summie talarow bitych tysiąca zesłtemu Ignacemu Norwittowi wydanego, i na dobrach Stoniach opartego. Ażeby tedy utrzymujący takowe prawo, niewiadomo jaką kolejną znikłe, czy w ręku sukcesorow zawinionych, czyli też u postronnych naydujące się; pierwsi nie składali się kwietacyą zapisaną na nim przez zesłtego Ignacego Norwitły celem może usatysfakcyonowania, a ostatni, gdyby też nieraczyli mianować się onego aktora mi, i nieupoważniali siebie również przez zapisanie przelewu: gdy ku niezawodnemu postugującym okolicznościami wykryciu pomienionego prawa, gdzieby się one naydywało, pod dniem 10 terażniejszego miesiąca została podaną prośba do Sądu Niższego Ziem. Rosieńskiego, i uzyskana na ten cel rezolucya: niemniej zażalenie pod dniem 9 tegoż miesiąca w aktach tegoż powiatu; i nie uwodzili się mylną nadzieją niestuszney korzyści, a przedsiębrali działać tylko mitręgą satysfakcyi dochodzącym o skutki prawnym sukcesorom: w moc dekretu Grodu Rosieńskiego 1825 roku decembra 11 dnia ferowanego, którym, za pośrednictwem wykonawczey policyney władzy, do majątku Stoniow odpowiedzi uległego wskazano reindukcyą, i że przeistoczenie skutkow tegoż prawa, w jakimkolwiek bądź względzie, jako z nierzetelnego przywłaszczania, będzie przez sukcesorów Ignacego Norwitły niezującego, pomawiane i udowodnione, do wiadomości przez Litewskiego Wileń. Kuryera za uproszeniem od braci podając, i podpisując. 1832 roku miesiąca augusta 13 dnia. Rosienie.

b. Assesor Sądu Niższego Ziem. Ptu Wileń. Dominik Norwitto. (1053)

2 Wypis z ksiąg wieczystych Powiatowego Borysowskiego Sądu.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca augusta szesnastego dnia.

Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Powiatowemi Borysowskimi, stawając osobiscie JPan Woźny Ferdynand Pieślak, obwieszczenie na pięćdziesiąt kopieykowym pa-

pierze pisane do akt podał, którego brzmienie takowe: Józefat Iwanowski Sędzia Powiatowy Miński, January Rusiecki Assesor, Wincenty Błażejewicz Pisarz Ptu Borysowskiego, Ignacy Łoyko Pisarz Wileyski, Romuald Iwanowski Pisarz Dziśnieński, Tomasz Żołądź Pisarz Miński, oznajmujemy tym naszym obwieszczym urzędowym listem, iż na skutek dekretu Sądu Powiatowego Borysowskiego w roku terażniejszym miesiąca julii czterpnastego dnia nastętego taxę i exdywizyę funduszów W. Januarego Korkozowicza b. Sędziego Borysowskiego decydującego od dnia dzisiejszego za niedziel cztery do majątności Niebyszyna w Gubernii Mińskiej, Powiecie Borysowskim położoney dla załatwienia czynności Sądowi Exdywizorskiemu właściwey w komplecie trzech z porządku wypadającym zjedziemy, o czém interessowane strony wiedząc aby na takowym terminie stawały zapowiadamy i przez Gazetę Kuryera Litewskiego awizujemy — Datt tysiąc ośmset trzydziestego drugiego roku miesiąca augusta trzynastego dnia — Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego miesiąca augusta trzynastego dnia. — Woźny niżej wyrażony świadozę, iż takowego obwieszczenia kopiy siedm z nim zgodnych do nrzędników komplekt Exdywizorski stauowić mających wymienionych, jedną JW. Nimfie Korkozowiczowey Sędziny w majątności Niebyszynie, drugą JW. Joachimowi Hatorowiczowi Prezeso wi Gran. Apell. Borysowskiemu w Starosielu; trzecią JW. Rafałowi Korsakowi Chorążemu Borysowskiemu w ręce; czwartą JW. Rafałowi Węclawowiczowi Podkomorzemu w Norwidpolu; piątą JWW. Józefowi i Zofii Mokrzyckim Majorom Woysk Rossyyskich w Szylincach; szóstą JPanu Andrzejowi Czechowiczowi w Pocięjowie; siódmą WW. Michałowi Sędziemu, Antoniemu Sztabs-Kapitanowi Woysk Rossyyskich i Józefowi braciom Korkozowiczom w schedzie Hliniszczu na trzynastym presentium, oraz dalszym różnego tytułu kredytoróm i pretensoróm popodawałem i o terminie stawania w Sądzie Exdywizorskim Niebyszynskim od daty podania obwieszczenia za niedziel cztery, zawiadomiłem — Datt ut supra, u tego obwieszczenia podpis Woźnego, suscepta regenta, pieczęć i numer następnie wyraża się — Ferdynand Domaszewski Pieślak Woźny Powiatowy Borysowski — Roku 1832 miesiąca augusta 16 dnia przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Powiatowemi Borysowskimi, stawając osobiscie JPan Woźny wyżej wyrażony relacyą takowego obwieszczenia urzędownie zeznał i te swe zeznanie podług prawa w protokule zeznań podpisem własnoręcznym stwierdził — do zeznania przyjąłem, i że jest w księgach przy wyciśnieniu Skarbowey pieczęci świadozę, Borysowskiego Powiatowego Sądu Regent Albin Błażejewicz N. 661 (L.S.), które to obwieszczenie po podaniu do Akt, w skutek rezolucyi Sądowey na podaną prośbę nastaley jest do ksiąg wieczystych Borys. Ptu Sądu przyjęte i wpisane; a z nich i ten wypis w roku terażniejszym 1832 miesiąca augusta 16 dnia w skutek rezolucyi sądowey na podaną prośbę nastaley pod pieczęcią Urzędową stronie ich wydan.

Zgodno z księgami świadcę Borysowskiego Pittgo Sądu Regent Albin Błażejewicz. (1062)

TLUMACZENIE z ROSSYYSKIEGO:

Kopija odezwy JW. Sprawującego obowiązki Guā bernatora Cywilnego Wileńskiego do JW. Zastępcy Naczelnika Dworzaństwa Gubernii Wileńskiej.

Podług praw Kościelnych każdy Klasztor powinien mieć nie mniej nad dziesięć osob Zakonnych. W Klasztorach Rzymsko-Katolickich Gubernii zachodnich od dawna już daje się postrzegać niedostatek tego kompletu. W roku jeszcze 1744 Benedykt XIV. ogłaszając przez Bullę: „ że wiele Klasztorów w Prowincyi Polskiej przyszło do ostatniej nędzy i ledwie mają sposób do utrzymania dwóch lub trzech Zakonników ” — Zalecił połączenie kilku Klasztorów w jeden.

Tymczasem ze zbiegu różnych okoliczności od roku do roku coraz mniej Zakonników wstępowało. Zgromadzenia ich będąc pozbawiane przez rozmaite zdarzenia i przez samę śmierć z członków swoich, nie zawsze były w możności zapełniać miejsca wakujące i urzędy nowemi professami, a Klasztory zwolna i nieznanie przyszły do upadku pod wszystkimi względami: duchownym, moralnym i gospodarskim.

Prawowierny CESARŻ Jegoćmość w gorliwej chrześcijańskiej troskliwości swojej o dostoiny byt Duchowieństwa w Imperyum uznał za konieczną: temu nadwężeniu ustaw położyć niezwłocznie koniec przez skassowanie niepotrzebnych i niepożytecznych Klasztorów, tak z powodu niekompletu w ich składzie, jak i miejscowego położenia, odległego od miast i wsi Rzymsko-Katolickiego wyznania i obrządku. Środek ten, jak go uważa CESARŻ Jegoćmość, połączywszy rozsypanych Zakonników w Klasztorach odznaczających się dobrém urządzeniem, skieruje ich do właściwych obowiązków, odpowiadających pierwiastkowemu celowi zaprowadzenia Zakonnego, zgodnych z duchem chrześcijańskiej Religii, stosownych do potrzeb Rzymsko-Katolickiego Kościoła i na dobro jego trzody; za skassowaniem albowiem niektórych Klasztorów, wcielenie pieniężnych ich kapitałów do ogólnego funduszu Kościelnego poda sposoby do sprostowania ważnych uchybień w jego składzie i administracyi, do udoskonalenia i powiększenia Seminaryów Swieckiego Duchowieństwa i do urządzenia zakładów, któreby zapewniały opatrzenie wiekiem lub chorobą niewyleczoną obarczonych Kapłanów.

Dołączając przy niniejszém wypis z polecenia danego przez P. Ministra spraw wewnętrznych Rzymsko-Katolickiemu Duchownemu Kollegium pod dniem 6 Sierpnia terazniejszego za N. 1547, w którym to poleceniu objawiony jest Naywyższy JEGO CESARSKIEY MOSCI Rozkaz, w 14stu punktach nastają, proszę JW. Pana, abys takowy wypis i kopiją tey mojej odezwy, w nayrychlejszym czasie zakommunikował PP. Naczelnikom Powiatowym Dworzaństwa z poleceniem, aby oświecili Dworzan, Obywateli i Szlachtę: jak wielka jest troskliwość pobożnego MONARCHY o Swiątynię Pańską i o pomyślność ludu, zasada której położona jest na opoce wiary. I kiedy już JW. Pan skommunikujesz się w tey mierze z PP. Naczelnikami Powiatowemi Dworzaństwa, proszę o tém mię uwiadomić, z przysłaniem kopii okolney swojej odezwy, abym mógł podać Zwierzchności raport o wykonaniu wszystkich szczegółów w obecnym interessie.

O zgodności tey kopii zaświadczył: Urzędnik do osobnych poleceń Jan Mietelicyn.

PLUMACZENIE I ROSYJSKIEGO

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej

Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej
Wojny obywatelskiej W. Szwajcarskiego obywatelskiej